

શીવ, દાખાવાડી લગ્નાલયાંચ્યા પુનર્વિકાસાલા મંજુદી

तीन हजार कोटींच्या खर्चाची योजना

मुंबई : मुंबई महापालिकेचे शीव येथील लोकमान्य टिळक सर्वसाधारण रुग्णालय आणि घाटकोपर येथील राजावडी रुग्णालय यांच्या पुनर्विकासाच्या योजनेला महापालिकेने मंजुरी दिली आहे. त्यावर तीन हजार कोटी रुपये खर्च होणार आहेत.

शीव येथील लोकमान्य टिळक

विधानसभा निवडणुक आचारसंहितेआधी पालिकेची मंजुरी मिळाली आहे. या कामासाठी सुमारे तीन हजार कोटी रुपये खर्च केले जाणार आहेत.

शीव येथील विस्तारीत १३ व १४ मजल्यांच्या एकूण चार इमारतीचे बांधकाम केले जाणार आहे. तर राजावडी रुग्णालयाच्या जागेचा

सर्वासाधारण रुग्णालयाच्या
विस्तारीत इमारतींच्या पुनर्विकासाचे
काम हाती घेण्यात आले आहे.
दुसऱ्या टप्प्यातील हा पुनर्विकास
असून १३ व १४ मजल्यांच्या एकूण
चार इमारतींचे बांधकाम आणि दोन
रुग्णालय इमारतींना जोडणारे
पादचारी पूल आदी काम करण्यात
येणार आहे. राजावाडी
रुग्णालयाचाही पुनर्विकास केला
जाणार आहे. या प्रकल्पांना

पुनर्विकास करून नवीन इमारत
बांधली जाणार आहे. पूर्व
उपनगरातील राजावाडी
रुग्णालयावरील वाढलेला रुग्णांचा
ताण लक्षात घेता या रुग्णालयाच्या
जागेचा पुनर्विकास करून नवीन
रुग्णालय इमारत बांधण्याचा निर्णय
घेतला आहे. तळ घर, तळ
मजल्यासह १० मजल्यांची इमारत
बांधली जाणार असून यासाठी सुमारे
६६५ कोटी रुपये खर्च केले जाणार

बाधला जाणार असून यासाठी सुमार ६५ कोटी रुपये खर्च केले जाणार

शीव रुग्णालय इमारत ते पादचारी पूल

शीव रुग्णालयातील २२३५ खाटांची १४ मजली मुख्य इमारत, ५७२ खाटांची १३ मजली इमारत, २१३ खाटांची १४ मजली इमारत, १३ मजली ओपीडी इमारत तसेच शीव रुग्णालय इमारत ते बराक खुंड जोडणारे पादचारी पूल अशा स्वरूपाचे काम असणाऱ्या पुनर्विकास प्रकल्पाच्या कामांना विविध करांसह २४६२ कोटीचा खर्च येणार आहे. तर राजावडी रुग्णालयाच्या इमारतीसाठी ६६५ कोटी रुपये असे दोन्ही रुग्णालय प्रकल्पांसाठी सुमारे तीन हजार कोटी रुपये खर्च केले जाणार आहेत.

आहेत. तब्बल १०२० खाटांचे हे त्याचा फायदा येथील रुग्णांना होणारा रुग्णालय बांधले जाणार आहे. आहे.

आचारसंहितेची कामे सुरु !

महाराष्ट्रात विधानसभा निवडणुकीची घोषणा झाल्यानंतर आचारसंहिता लागू झाल्यामुळे भायखळा परिसरात पालिकेचे कर्मचारी भिंतीवरील राजकीय व्यक्तींची नावे पेपर लावून ड्राकत आहेत. (छाया : विजय गोहिल)

पॉवर बकेट सफाईसाठी सव्वा कोटींचा खर्च

भूमिगत पर्जन्य जलवाहिन्यांच्या सफाईसाठी वापर

मुंबई : मुंबई पालिकेतर्फे प्रामुख्याने भूमिगत पर्जन्य जलवाहिन्यांच्या साफसफाईसाठी पॉवर बेकेट संयंत्र वापरले जाते. या संयंत्राच्या दोन जोड्या चालविण्यासाठी येत्या दोन वर्षात सव्या कोटी रुपये खर्च केले जाणार आहेत.

मुंबई महापालिकेने या दोन जोडी
सयंत्रांची खरेदी केलेली आहे. पण

हे पॉवर बेकेट चालवण्यासाठी महापालिकेकडे पुरेसा कर्मचारी वर्ग उपलब्ध नाही. त्यामुळे हे काम कंत्राटी तत्त्वावर करून घेतले जाते. भूमिगत पर्जन्य जलवाहिनीच्या एका प्रवेशिकेतून पॉवर बेकेट आत सोडून ते दुसऱ्या प्रवेशिकेतून ओढून बाहेर काढले जाते. या कामासाठी चार श्रमिक, दोन यंत्र चालक आणि एक पर्यवेक्षक असा कर्मचारी वर्ग एका जोडीवर लागतो. या संयंत्राद्वारे चांगल्या पद्धतीने गाळ काढला जातो. वर्षभरात सुमारे ६०० पाळ्या हे संयंत्र चालविले जाते. पावसाळी पाण्याचा निचर योग्यरित्या होण्यासाठी पर्जन्य जलवाहिन्यांची सातत्याने साफसफाई केली जाते.

एकूण दोन वर्षांचे कंत्राट

एकूण दोन वर्षांचे कंत्रात देण्यात
आलेले आहे. या कामाचा एकूण
खर्च एक कोटी २३ लाख ६२ हजार
रुपये इतका आहे. लघुतम
निविदाकार ठरलेल्या साज
एंटरप्रायजेसला हे काम देण्यात आले
आहे, अशी माहिती पालिका
अधिकाऱ्यांनी दिली.

पालिका प्रकल्पवर्गस्तांच्या खापर पणतू-पणतीलाही नोकरी

मुंबई : मुंबई महानगरपालिकेच्या प्रकल्पामुळे बाधित झालेल्या कुटुंबातील सदस्यांना नोकरी देताना यापुढे बाधित व्यक्तीचा खापर पणतू खापर पणतूची पल्ली आणि खापर पणतीलाही संधी दिली जाणार आहे. तशी सुधारणा कुटुंबाच्या व्याख्येत करण्यात आली आहे.

ही सुधारणा मुंबई महानगरपालिकेच्या हड्डीबाहेरील पाणीपुरवठ्यासारखे प्रकल्प आणि भातसा बुडीत क्षेत्रातील प्रकल्प बाधितांसाठी करण्यात आली आहे. त्यांना नगरबाह्य विभागातील प्रकल्पग्रस्त असे म्हटले जाते. अशा प्रकल्पबाबतील अनेक युवक-युवतींना पालिकेच्या नोकरीची संधी खुली झाली आहे. असे एका पालिका अधिकाऱ्याने सांगितले.

भातसई प्रकल्पासाठी १९७५ ते १९८७ दरम्यान पिसे ते येवई अर्शन नऊ किलोमीटर पट्ट्याची जमीन जी ६० मीटर रुंद आहे, संपादित करण्यात आली आहे. त्याचप्रमाणे मुंबई - २ प्रकल्पा अंतर्गत येवई ते माजिवडा अशी सुमारे २४ किलोमीटर जमीन, जी ५० मीटर रुंद आहे, संपादित करण्यात आली आहे. मुंबई महापालिकेच्या पाणीपुरवठा प्रकल्पासाठी बाधित

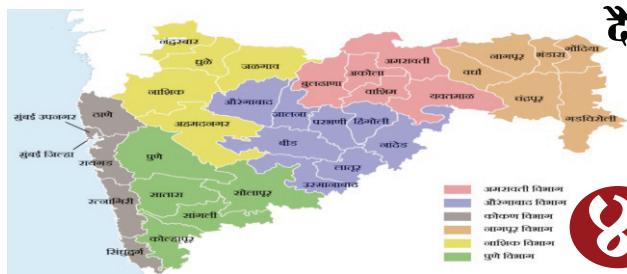
झालेल्या वन जमिनीची हानी भरून काढण्यासाठी राज्यात इतर ठिकाणी झाडांची लागवड करण्यात आली आहे. पालघर जिल्ह्यातील गारगाई प्रकल्पासाठी बाधित होणाऱ्या दोन गावांबोरावरच आणखी चार गावांचे पुनर्वसन केले जाणार आहे. याच प्रकल्पाच्या वन जमिनीच्या पूर्तीसाठी चंद्रपूर जिल्ह्यात सरकारने ४८८ हेक्टर जमीन देऊ केली आहे. आणखी १७१ हेक्टर जमीन खासगी क्षेत्रातून संपादित करण्याचे प्रयत्न सुरु आहेत. या सर्वच ठिकाणच्या प्रकल्पग्रस्तांना पालिकेच्या या सुधारित कुटुंबाच्या व्याख्येचा लाभ मिळणार आहे.

सुधारणा करण्याचे कारण

महाराष्ट्र प्रकल्प बाधित व्यक्तींचे पुनर्वसन अधिनियम १९९९ च्या तरतुदी लक्षात घेता स्थायी समिती आणि पालिका सभागृहाने २००८ मध्ये पुढी मार्गदर्शक तत्वे आणि कुटुंबाच्या व्याख्येत सुधारणा केली. कुटुंबाची व्याख्या नात आणि नातू यांपर्यंत आणली गेली. भातसा बुडीत क्षेत्राचे पुनर्वसनाचे उपजिल्हाधिकारी (ठाणे) यांनी कैवळ २८ बांधितांना प्रकल्पग्रस्त म्हणून प्रमाणित केले आहे. त्याबाबत स्थायी समिती आणि पालिकेने २०२० मध्ये विशेष बाब म्हणून कुटुंबाची व्याख्या सुधारली होती महसूल आणि वन विभागाच्या २ मे २०१६ च्या शासन निण्यातील अट क्रमांक तीननुसार लाभाच्या हस्तांतरणासाठी प्रकल्प बाधित कुटुंबाची व्याख्या पुढील पिढीतील नातू-नातीच्या पुढे खापर पणतू त्याची पल्ली तसेच खापर पणीपर्यंत सधारण्यात आली होती.

व्याख्येत नेमकी सुधारणा काय?

संबंधित प्रकल्पाच्या आस्थापनेवरील वर्ग तीन आणि वर्ग चारमधील नोकच्यांसाठी प्रकल्प बाधित कुटुंबातील एका सदस्याला नोकरीत सर्वोच्च प्राधान्य दिले जाते. अर्थात हे प्राधान्य राखीव जागांच्या सापेक्ष असते. आतापर्यंतच्या कुटुंबाच्या व्याख्येत बाधित व्यक्तीचा विवाहसाथी आणि बाधित व्यक्तीबरोबर राहत असणारा आणि तिच्यावर अवलंबून असणारा तिचा मुलगा, विवाहित किंवा अविवाहित मुलगी किंवा भाऊ किंवा बहीण यांचा समावेश होत असे. तसेच सून किंवा नातू किंवा नात (यामध्ये मुलीच्या मुलाचा आणि मुलीचाही समावेश होतो) आणि दत्तक मुलगा किंवा मुलगी यांचाही समावेश होत असे. आता सुधारित व्याख्येनुसार कुटुंब म्हणून वरील सर्व सदस्यांबरोबरच खापर पणतु किंवा खापर पणतुची पत्नी आणि खापर पणती यांचाही समावेश

दैनिक झुंजार जनता

४

मंगळवार दि. २२/१०/२०२४

“ए” मिळालंयं, घरात पाय टाकल्याबरोबर राजूने आईला आवाज दिला, पण आईपेची त्याच्या तांदे मणजे सुमानेच खुश होऊन विचारले, “बक्षीस..? कुठंय? अरे, दाखव तरी.” आई स्वरांपक खोलीतून बाहेर येण म्हणाऱ्या..! असे सिस मिळालं होय, मग छानव झालं की. अरे, पण कशाबदल मिळालं बक्षीस?”

“अग, तुला काल सांगितलं नव्हतं का, आज शाळेत शंभर मीटर धावण्याची स्पर्धा होती ती. त्याच स्पर्धेत मी भाग घेतला होता आणि चक्रक पहिला आलोय. त्याबदल आमचे पी.टी.चे शिक्षक भागवत सरांनी बक्षीस दिलंय मला.”

बाळूने दतवारून मेडल आणि रंगीत कागदात गुंडाळली एक चौकोनी भेटवसू बाहेर काढली. मेडल त्याने आईच्या हातात दिलं. आईने ते मेडल राजूच्या गव्हायात घातलं आणि टाळ्या वाजवल्या. राजूला एकदम भारी वाटल, तो आनंदला. त्याच्या तांदे त्या घेतला आमचे पी.टी.चे शिक्षक भागवत सरांनी बक्षीस दिलंय मला.

आईने पुस्तकाची पाण चाढली. गोटीरूप कविता होया त्याचा तांदे त्या घेतला. आईने ते पुस्तक राजूच्या घेतला. आता एक पुस्तक होते. नवकोरं पुस्तक, पुस्तकाचे नाव होते ‘बोधाई’.

तांदेने पुस्तकाची पाण चाढली. गोटीरूप

कविता होया त्याचा

पहिलाच नंबर असती. आपल्या काचेच्या

कपाटात किंतु मस्त दिसली असती. येता-जाता

सगळ्यांना ती पाहाता आली असती. किंतु भारी

वाटल असत, मता ना, पुस्तक वाचायला जाम

कंठावा येतो. खेळवता मात्र किंतु ही सांगं

खुप आवडत मला. शाळेत

कबवृृच्छामुळे राजूला कंठाव आहे.

आंदेने पुस्तकाची पाण चाढली. गोटीरूप

कविता होया त्याचा

पहिलाच नंबर असती आपल्या

शाळेचा.

आई लोगेच म्हणाली, “असे हो,

पण खेळ जेवढा महत्त्वाचा तेवढच

पुस्तकांचे वाचनुसादा महत्त्वाचे

असत.”

सुमाही लोगेच म्हणाली, “राजू

असे, पुस्तक एक असे फिष्ट आहे,

जे तुम्ही नेहमी नेमी उघडू शकता.”

राजूला काही कळेना. “म्हणजे?”

“असे म्हणजे, पुस्तक आपलं अंतरंग खुले

करतात. आपल्याची ती भरभरून बोलता.”

“ए सुमाताई, तू असे कोडचात नको बोलूस.

घातले. हातपाय तोंड धूतले, तोपर्यंत सुमाताईनं त्या ‘बोधाई’ पुस्तकाची काही पाण झारझर वाचून काढली. तिला पुस्तक फार आवडलं. सुमा नववीत, तर राजू आठवात ससर्वती विद्यालयात शिकत होता. सुमला वाचानाची, तर राजूला खेळाची आठवात होती.

आंदेने दोघांनाही गरम गरम पोहे आणून दिले. पोहे खाल खाला सुमा राजूला म्हणाली, “असे राजू, त्यान आहे बरे हे पुस्तक. यातच्या प्रत्येक कवितेत एक छानशी गोट गुंफलेली आहे आणि ती गोट आपल्याला काही ना काही चांगलं सहज सांगून जाते.”

राजू काहीसा नाराजीने चौंक राजूला, “मला नक्की पुस्तकाची बोलता आवडल आणि टाळ्या वाजवल्या. राजूला एकदम भारी वाटल, तो आनंदला. त्याच्या तांदे त्या घेतला आमचे पी.टी.चे शिक्षक भागवत सरांनी बक्षीस दिलंय मला.”

बाळूने दतवारून मेडल आणि टाळ्या घातलं आणि टाळ्या हातात दिलं. आंदेने ते मेडल राजूच्या गव्हायात घातलं आणि टाळ्या वाजवल्या. राजूला एकदम भारी वाटल, तो आनंदला. त्याच्या तांदे त्या घेतला आमचे पी.टी.चे शिक्षक भागवत सरांनी बक्षीस दिलंय मला.

आंदेने पुस्तकाची पाण चाढली. गोटीरूप कविता होया हातात दिलं. आंदेने ते पुस्तक राजूच्या घेतला. आता एक पुस्तक होते. नवकोरं पुस्तक, पुस्तकाचे नाव होते ‘बोधाई’.

तांदेने पुस्तकाची पाण चाढली. गोटीरूप कविता होया त्याचा तांदे त्या घेतला. आंदेने ते पुस्तक राजूच्या घेतला. आता एक पुस्तक होते. नवकोरं पुस्तक, पुस्तकाचे नाव होते ‘बोधाई’.

तांदेने पुस्तकाची पाण चाढली. गोटीरूप कविता होया त्याचा तांदे त्या घेतला. आंदेने ते पुस्तक राजूच्या घेतला. आता एक पुस्तक होते. नवकोरं पुस्तक, पुस्तकाचे नाव होते ‘बोधाई’.

तांदेने पुस्तकाची पाण चाढली. गोटीरूप कविता होया त्याचा तांदे त्या घेतला. आंदेने ते पुस्तक राजूच्या घेतला. आता एक पुस्तक होते. नवकोरं पुस्तक, पुस्तकाचे नाव होते ‘बोधाई’.

तांदेने पुस्तकाची पाण चाढली. गोटीरूप कविता होया त्याचा तांदे त्या घेतला. आंदेने ते पुस्तक राजूच्या घेतला. आता एक पुस्तक होते. नवकोरं पुस्तक, पुस्तकाचे नाव होते ‘बोधाई’.

तांदेने पुस्तकाची पाण चाढली. गोटीरूप कविता होया त्याचा तांदे त्या घेतला. आंदेने ते पुस्तक राजूच्या घेतला. आता एक पुस्तक होते. नवकोरं पुस्तक, पुस्तकाचे नाव होते ‘बोधाई’.

तांदेने पुस्तकाची पाण चाढली. गोटीरूप कविता होया त्याचा तांदे त्या घेतला. आंदेने ते पुस्तक राजूच्या घेतला. आता एक पुस्तक होते. नवकोरं पुस्तक, पुस्तकाचे नाव होते ‘बोधाई’.

तांदेने पुस्तकाची पाण चाढली. गोटीरूप कविता होया त्याचा तांदे त्या घेतला. आंदेने ते पुस्तक राजूच्या घेतला. आता एक पुस्तक होते. नवकोरं पुस्तक, पुस्तकाचे नाव होते ‘बोधाई’.

तांदेने पुस्तकाची पाण चाढली. गोटीरूप कविता होया त्याचा तांदे त्या घेतला. आंदेने ते पुस्तक राजूच्या घेतला. आता एक पुस्तक होते. नवकोरं पुस्तक, पुस्तकाचे नाव होते ‘बोधाई’.

तांदेने पुस्तकाची पाण चाढली. गोटीरूप कविता होया त्याचा तांदे त्या घेतला. आंदेने ते पुस्तक राजूच्या घेतला. आता एक पुस्तक होते. नवकोरं पुस्तक, पुस्तकाचे नाव होते ‘बोधाई’.

तांदेने पुस्तकाची पाण चाढली. गोटीरूप कविता होया त्याचा तांदे त्या घेतला. आंदेने ते पुस्तक राजूच्या घेतला. आता एक पुस्तक होते. नवकोरं पुस्तक, पुस्तकाचे नाव होते ‘बोधाई’.

तांदेने पुस्तकाची पाण चाढली. गोटीरूप कविता होया त्याचा तांदे त्या घेतला. आंदेने ते पुस्तक राजूच्या घेतला. आता एक पुस्तक होते. नवकोरं पुस्तक, पुस्तकाचे नाव होते ‘बोधाई’.

तांदेने पुस्तकाची पाण चाढली. गोटीरूप कविता होया त्याचा तांदे त्या घेतला. आंदेने ते पुस्तक राजूच्या घेतला. आता एक पुस्तक होते. नवकोरं पुस्तक, पुस्तकाचे नाव होते ‘बोधाई’.

तांदेने पुस्तकाची पाण चाढली. गोटीरूप कविता होया त्याचा तांदे त्या घेतला. आंदेने ते पुस्तक राजूच्या घेतला. आता एक पुस्तक होते. नवकोरं पुस्तक, पुस्तकाचे नाव होते ‘बोधाई’.

तांदेने पुस्तकाची पाण चाढली. गोटीरूप कविता होया त्याचा तांदे त्या घेतला. आंदेने ते पुस्तक राजूच्या घेतला. आता एक पुस्तक होते. नवकोरं पुस्तक, पुस्तकाचे नाव होते ‘बोधाई’.

तांदेने पुस्तकाची पाण चाढली. गोटीरूप कविता होया त्याचा तांदे त्या घेतला. आंदेने ते पुस्तक राजूच्या घेतला. आता एक पुस्तक होते. नवकोरं पुस्तक, पुस्तकाचे नाव होते ‘बोधाई’.